

Posudek vedoucího bakalářské práce

Petra Návrátová

Zámek Bechyně – stavební historie a výzdobné prvky

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

Předkládaná bakalářská práce Petry Návrátové se zabývá dějinami a výzdobou pozoruhodného objektu zámku v Bechyni, jenž je v novějším uměleckohistorickém bádání neprávem poněkud opomíjen. Zadání práce si za cíl vytklo zpracování tří tematických okruhů, které umožňují hlubší uměleckohistorickou analýzu: 1) typologie a funkce hradu v blízkosti sídliště, 2) analýza kamenické výzdoby tzv. Stromové síně a 3) sgrafitová, štuková a malířská výzdoba renesančního zámku. Tyto tři okruhy přirozeně nelze zpracovat ve formátu bakalářské práce v žádoucí úplnosti, zadání mělo studentce spíše poskytnout vodítko, kterých výrazných aspektů si povšimnout a v textu je problematizovat.

Petra Návrátová naopak zvolila spíše formu průvodcovského textu, v němž plošně popisuje viděné a bádáním již poznané, než že by se snažila tři výše nastíněné okruhy hlouběji, případně nově prozkoumat. Proto je její práce členěna velmi tradičně a „školsky“, přičemž jednotlivé kapitoly postupují chronologicky za sebou a pomyslný příběh bechyňského zámku je vyprávěn plynule pouze s občasnými exkurzy. Ty však bohužel často nenabízejí hlubší ponor do problému, ale spíše jeho rozostření do široka. Typickou ukázkou je bohužel první exkurz do zajímavého tématu tzv. Stromové síně v přízemí dnešního zámku. Po velmi zběžném popisu místnosti následuje nikoliv hlubší analýza její funkce, specifík výzdoby či opracování užitého materiálu, ale stručný životopis předpokládaného autora, Wendela Rosskopfa. Schází v něm přitom například citace důležité studie Viktora Kotrby z časopisu *Umění* z roku 1968. Namísto toho autorka téma bechyňské síně rozměšňuje kapitolami o tábořské radnici či o královské oratoři v pražské svatovítské katedrále. Tyto však její text nijak neposunují v poznání vytyčeného problému, naopak jej od něj spíše odvádějí. Podobně matoucím způsobem může na čtenáře působit kapitola o činnosti stavitele Baldassara Maggi v jižních Čechách, která stojí v závěru oddílu o renesanční fázi úprav objektu. Autorka ale měla zvolit opět zcela opačnou cestu – od obecného ke konkrétnímu a detailnímu, nikoliv od dílčího k velmi obecnému. Autorkou zvolený postup čtenáře vede nevyhnutelně k otázce, co bylo skutečným cílem předkládané práce, protože zaujetí pro zadané téma a chuť se ptát po problémech a poskytovat na ně odpověď v ní bohužel zcela schází.

Jako vedoucí předkládané kvalifikační práce si ještě dovoluji poznamenat, že předpokládané níže uvedené nelichotivé hodnocení je způsobeno především skutečností, že studentka text v průběhu jeho vzniku nekonzultovala a přinesla jej hotový přibližně týden před termínem odevzdání, takže zásadnější úpravy jeho struktury již nebyly možné. To se bohužel odrazilo na jeho celkové kvalitě.

Předkládanou práci Petry Návrátové **doporučuji** k obhajobě a kvůli výše uvedeným výtkám klasifikuji známkou **dobře**.

Dne 6. června 2016

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.